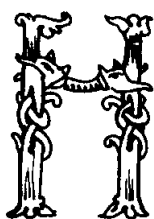

ZVANI ^NO SAOP[TEWE MANASTI RA VI SOKI DE^ANI

Дечани, 12. јуна 1998.

акон трагичних и немилих догађаја који су се недавно десили на подручју општине Дечани и целом Косову и Метохији осећамо моралну потребу да се званично обратимо јавности.

И поред свих наших настојања и жеља да се косовски проблем решава на миран и ненасиљан начин, што смо више пута исказали у својим ранијим званичним саопштењима, са великом тугом у срцу морамо да признамо да је ситуација, нарочито на подручју западног дела покрајине, у последњих неколико дана ескалирала у правцу неконтролисаног насиља, што је довело до нових жртава, бројних разрушених и запаљених кућа, као и до избеглиштва више хиљада људи. У време недавних борби наше братство је сво време провело у манастиру где смо примили неколико избеглих српских породица из Дечана са децом, тако да смо тек након завршетка борби и отварања пута Дечани-Пећ-Ђаковица могли по први пут да видимо трагичне последице недавних оружаних сукоба.

Наше братство изражава дубоко жаљење због свега онога што се десило и искрено саосећа са свим невиним жртвама, са било које стране, које су у овом сукобу остале без својих најближих, својих домова и стоке. Посебно нас трагично погађа изглед разрушеног градића поред кога годинама мирно живимо и који нам сада показује до чега све људско безумље може да доведе. Са болом осећамо и патње избеглог становништва, посебно жена, деце и старијих особа, од којих многи још не могу да се врате својим домовима. Искрено жалимо и због остећења и разарања џамија и старих "кула". Уништавање верских објеката и културног наслеђа недопустиво је за савремену Европу и заслужује сваку осуду.

Иако свесни да наше речи у овом тренутку мало ко слуша, позивамо и Србе и Албанце, посебно њихове политичке вође, да што пре наставе започети мировни процес и чврсто се обавезу да ће учинити све што је у њиховој моћи да свако насиље што хитније престане. Насиље се не може насиљем исправљати и свако насилно дело одмах изазива ново страдање и патње. Нажалост, у овом сукобу највеће жртве су управо невино цивилно становништво које трпи због агресивних политичких циљева. Иако је наша Црква дубоко духовно и историјски везана за српски народ она ипак осећа своју духовну обавезу и према свима осталим који живе на овим просторима, а поготово према немоћним и незаштићеним људима. Отуда, ако у овој трагедији треба стати у нечију заштиту, то не можемо и не смемо чинити ни по етничкој нити верској основи, и зато храбро стајемо на страну свих невино пострадалих, гладних, протераних без обзира којем народу они припадали. Зато и осуђујемо свако злодело,

нечовештво и неправду без обзира ко га и где починио. Нико нема право да у име било каквог циља своју срећу и опстанак гради на несрећи другога. То нас учи наша вера, наши светитељи и целокупно Предање Цркве Православне. То проповедамо и увек ћемо проповедати онима који у нас манастир долазе. Још од првих дана сукоба манастир Високи Дечани је примао и помагао избеглицима из околних села и сада се трудимо да обезбедимо довољне количине намирница како бисмо могли помоћи свима који нам се обрате за помоћ. У овоме смо спремни да сарађујемо и са међународним хуманитарним организацијама уколико буде било потребе.

Да би се трагичне последице сукоба на подручју Косова и Метохије што пре зацелиле потребно је много труда и добре воље. Пре свега мора се учинити све да се што пре поправи тешка хуманитарна ситуација и обезбеди довољно намирница и лекова за све угрожене. Затим је неопходно обезбедити што хитнији престанак сваког насиља да би се цивилно становништво могло што пре вратити својим домовима и поправити своје оштећене куће. И Срби и Албанци морају да разумеју да у Европи 21. века нема места за „етнички чисте” територије, разбојништво и злочине против цивилног становништва. Ови делови Балкана никада неће моћи да се равноправно укључе у савремени свет све док се не створе услови за миран заједнички живот свих народа без обзира на њихову веру и етничку припадност. Сви они који се још надају да се насиљем могу остварити агресивне националистичке идеје и који прибегавају терору, прогонима и убијању посебно недужних цивила припадају прошлости. А такву мрачну страну прошлости треба заувек предати забораву у име будућности наших младих поколења који имају право да живе у истинској слободи. Иако албански и српски народ на Косову и Метохији имају много разлика, ипак их повезује најважнија ствар, а то је њихов заједнички интерес и право на мирну будућност у заједничком животу на просторима где вековима заједно живимо. Када схватимо да том циљу треба подредити све наше нереалне снове и циљеве и на овом подручју Европе завладаће мир.

Богу се молимо и искрено се надамо да ће представници наша два народа, обременена тешким историјским наслеђем и страдањем, успети да одговорно пронађу најбољи начин да се на Косову и Метохији обезбеди чврст мир, пуно поштовање људских права, имовине и културног наслеђа, да се једном за свагда престане са убијањем, пљачком и прогонима. У противном, они ће пред историјом и целим светом понети огромну одговорност за све оно што се убудуће буде дешавало.

Наше братство и наша Црква, са својим архипастиром епископом Артемијем, остају чврсто решени да до краја истрају у својој мирољубивој ставу и противљењу сваком насиљу без обзира са које стране оно долазило. Искрено верујемо да ће нас у томе подржати сви људи добре воље.

Братија манастира Високи Дечани

